

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010360
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010360.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

F. K.

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom K., W. č. XXXX/XX, okr. B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 3Nt/16/2013-24 zo dňa 2. augusta 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/313/2010-544 zo dňa 22. decembra 2010 bol F. K. uznaný vinným v bode 1) z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), d) Tr. zák., v bode 2) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a v bode 3) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zák. Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 10 rokov a 1 mesiac. Na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní jedného roka a tiež trest prepadnutia veci.

Súd prvého stupňa pred rozhodnutím o vine a treste týmto rozsudkom schválil podľa § 334 ods. 4 Tr. por. dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorkou okresnej prokuratúry a obvineným F. K. č. 2Pv 512/10-63 dňa 14.12.2010.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného F. K. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal hneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodovaní o obnove konania vychádzal z nesprávne posúdeného stavu veci, pretože sa nezaoberal základnou otázkou, a to, že súd nemal

oprávnenie na použitie § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko Ústavný súd SR nálezom zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL85/2011 rozhodol, že § 41 ods. 2 Tr. zák. je protiústavný. V prípade odsúdenia F. K. bol teda uplatnený paragraf, ktorý je v rozpore s Ústavou SR. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a aby bolo rozhodnuté o povolení obnovy konania.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Úvodom k samotným dôvodom rozhodnutia krajského súdu je potrebné uviesť že, ako vyplýva z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza, odsúdenému K. bol dňa 22.12.2010 uložený trest odňatia slobody aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr. zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Základným nedostatkom v rozhodnutí súdu prvého stupňa vidí senát nadriadeného súdu v tom, že sa súd prvého stupňa riadil nesprávnym právnym názorom. Tento nesprávny právny názor spočíval v tom, že nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z., týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. (veta za bodkočiarkou), považoval za skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy, tak ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Následne potom dospel k záveru, že ani vzhľadom k vyššie citovanému Nálezu Ústavného súdu SR pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 1 mesiac nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s Ústavou SR, nemôže byť „novou skutočnosťou“ súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

V prípadoch ukladania trestov za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, 3 Tr. zák. nie je možné povoliť obnovu konania, pretože „protiústavná“ časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012 bola vo veci konajúcim súdom pri ukladaní trestu negovaná použitím tohto ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Súd v tomto prípade mohol v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v Osobitnej časti Trestného zákona už v pôvodnom konaní. Zníženie trestnej sadzby sa teda neodvíjalo od dolnej hranice určenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, v časti prvej vety za bodkočiarkou. Súd teda mohol využiť celú časť sadzby (aj pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou) a uložiť dokonca aj nižší trest, ako je uvedený v Osobitnej časti Trestného zákona. V týchto prípadoch preto možnosť dôslednej individualizácie trestu súdom (a teda ani identické právo obžalovaného) odňaté nebolo. Preto v týchto prípadoch v konečnom dôsledku nemožno hovoriť o „protiústavne“ uloženom treste. Na rozdiel od týchto prípadov však tam, kde súd rozsudkom schvaľoval dohodu o vine a treste medzi prokurátorom a obvineným, bol súd pri ukladaní trestu obmedzený ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák., a preto v týchto prípadoch je aplikácia vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR pre povolenie obnovy konania dôvodná.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého

stupňa bol nadriadený súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. Pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočítať.

Z vyššie uvedeného pritom vyplývajú nasledovné právne názory senátu nadriadeného súdu. V predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech obvineného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zák. č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr. por.

Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. Moment eventuálneho vzatia do väzby, však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúmaného rozsudku.

Napokon senát krajského súdu vyslovuje právny názor v tom, že v tomto prípade nie je potrebné postupovať podľa § 404 ods. 2, veta druhá Tr. por. o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade totiž nedochádza k zrušeniu celého právoplatného rozsudku (vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste), ale dochádza len k zrušeniu výroku o treste, a teda výrok o vine zostáva nedotknutý a právoplatný. V ďalšom, v konaní pred súdom, ak sa prokurátor a odsúdený nedohodnú na treste, rozhodne o uložení trestu súd postupom podľa § 404 ods. 2 Tr. por. per analógiám na verejnom zasadnutí.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.